

REFERENCES

1. Witosz B. *Category of time stylistic research – theoretical and methodological comments and research proposals* [Kategoria czasu b badaniach stylistycznych – uwagi teoretyczno-metodologiczne i postulaty badawcze] / Bozena Witosz // Stylistyka. Styli i czas. Style and Time. – XVI. – Opole, 2007. – P. 7-21.
2. Dementjev V.V. *Time and Language : evaluation system* [Vremia i yazyk : sistemy ocenki] / V.V. Dementjev // Stylistyka. Styli i czas. Style and Time. – XVI. – Opole, 2007. – S. 21-55.
3. *Dictionary of the Ukrainian language* [Slovnyk ukrajinskoji movy] / Ker. V.V. Nimchuk / Vidp. red. V.V. Zhajvoronok. – K., 2016. – S. 865.

Дата надходження до редакції – 3.04.2017 р.
Дата затвердження редакцією – 26.04.2017 р.

УДК 811.161.2:81'42

Левко О.В.

АКСІОЛОГІЧНІ ВИМІРИ БІБЛІЙНОГО КОНЦЕПТУ СМИРЕННЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ МЕДІАДИСКУРСІ

Анотація. У статті досліджено оцінний компонент концепту СМирення в українському політичному медіадискурсі, здійснено компаративний аналіз семантики "лексем смирення" в медійних текстах релігійної та суспільно-політичної тематики, визначено амбівалентність оцінних значень смирення у сучасному медіадискурсі. Встановлено, що "лексеми смирення" можуть набувати негативної семантики в українських політичних медіатекстах, актуалізуючи значення "покора", "поступливість", "інертність", "слабкість".

Ключові слова: політичний медіадискурс, аксіологія, концепт, смирення, цінності, категорія оцінки.

Інформація про автора: Левко Олександр Вадимович – кандидат філологічних наук; доцент кафедри загального мовознавства, класичної філології та неоелліністики; Інститут

філології; Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

Електронна адреса: alexaristos@gmail.com.

Levko O.V.

AXIOLOGICAL DIMENSIONS OF THE BIBLE CONCEPT *HUMILITY* IN UKRAINIAN POLITICAL MEDIA DISCOURSE

Abstract. *The article analyses the evaluation of the concept HUMILITY in the Ukrainian political media discourse with the particular focus on comparative investigation of the "humility words" semantics, based on the religious and political publications of the internet portals "Dzerkalo tyzhnja", "Ukrajinskyj Tyzhden", "Ukrajinska Pravda", "Gazeta po-ukrajinsky" and "Viche". It is established that Christian value of humility acquires ambiguous evaluative semantics in the modern media discourse. It is demonstrated that the words of humility are mostly used with negative connotations in political media texts. Particularly, the word "humble" is shown to have the following meanings as "weak", "inactive", "passive", "compliant", "weak-willed", "powerless". It is noted that the words of humility may be used as one of the means of hierarchs' discrediting for their outward humility. It is also revealed that the word "humility" acquires positive evaluative semantics when used to convey the meanings "not overestimating one's accomplishments and abilities", "not exaggerating one's traits", "adequate self-assessment", "restrain of one's ambitions", "avoidance of arrogance and boastfulness".*

Key words: *political media discourse, axiology, concept, humility, values, category of evaluation.*

Information about author: *Levko Oleksandr Vadymovych – PhD; associate professor of the department of general linguistics, classical philology and Hellenic studies; Institute of philology; Kyiv national Taras Shevchenko university.*

E-mail: alexaristos@gmail.com.

Левко А.В.

АКСИОЛОГИЧЕСКИЕ ИЗМЕРЕНИЯ БИБЛЕЙСКОГО КОНЦЕПТА СМИРЕНИЕ В УКРАИНСКОМ ПОЛИТИЧЕСКОМ МЕДИАДИСКУРСЕ

Аннотация. В статье исследуется оценочный компонент концепта СМирение в украинском политическом медиадискурсе, анализируется семантика "лексем смирения" в медиатекстах религиозной и общественно-политической тематики в компаративном аспекте, показывается амбивалентность оценочных значений смирения в современном медиадискурсе. В результате исследования определено, что "лексемы смирения" могут иметь негативную семантику в украинских политических медиатекстах, актуализируя значения "покорность", "податливость" "инертность", "слабость".

Ключевые слова: политический медиадискурс, аксиология, концепт, смирение, ценности, категория оценки.

Информация об авторе: Левко Александр Вадимович – кандидат филологических наук; доцент кафедры общего языкознания, классической филологии и неоеллинистики; Институт филологии; Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко.

Электронный адрес: alexaristos@gmail.com.

Останні десятиліття в міждисциплінарному науковому просторі посилися інтерес до вивчення чеснот, що формують етос демократичного суспільства. Про це свідчить наявність численних досліджень цінностей у галузі філософії, соціології та лінгвістики [1; 2; 3; 4; 8; 13; 16; 17], а також створення аксіологічних баз даних на кшталт *World Values Survey* (www.worldvaluessurvey.org).

Згідно з дослідженнями в галузі філософії, смирення не сприймається в сучасному секулярному світі як безперечна цінність [12, с. 321]. Більше того, у філософських дослідженнях кінця ХХ – поч. ХХІ ст. немає однозначної відповіді на те, чи є смирення чеснотою для сучасної людини [5, с. 840] і що взагалі слід розуміти під смиренням [7, с. 373-370]. Висловлювалися думки, що смирення – це "схильність адекватно сприймати

.....

власні досягнення, таланти та здібності" [15, с. 256], "не переоцінювання власної значимості та досягнень" [9, с. 426], "здатність уникати зарозумілості та хвастощів незважаючи на (виправдану) високу самооцінку" [18, с. 434]. В сучасному американському суспільстві немає однозначної оцінки смирення як цінності [11, с. 235], що деякою мірою можна стверджувати і про українське суспільство теж. У свідомості пересічного українця смирення є радше недоліком, слабкістю, аніж чеснотою та проявом сили духу [1, с. 53]. Отже, з огляду на вище сказане, питання щодо аксіологічного статусу християнської чесноти смирення в українському суспільстві залишається дискусійним, що зумовлює актуальність пропонуваного дослідження.

Дана стаття має на меті дослідити, якої мовної оцінки набувають "лексми смирення" у медійних текстах суспільної та політичної тематики. Матеріалом дослідження стали тексти українських суспільно-політичних інтернет-видань "Віче", "Дзеркало тижня", "Газета по-українськи", "Українська правда" та "Український тиждень".

Аксіологічний зміст поняття смирення своїми витокami сягає біблійної картини світу. Смирення займає ледве не головне місце в системі християнських та іудейських цінностей [10; 14]. Для позначення смирення в Новому Завіті та ранньохристиянських текстах здебільшого вживається пара слів *ταπεινοφροσύνη* / *ταπεινώσις*. У Новому Завіті смирення, з одного боку, розуміється як "покірність перед Богом", "підкорення своїх дій та думок волі Божій", а з іншого – як "смирненість перед людьми", "применшення власної вартості перед іншими людьми". Визначення смирення як "соціальної чесноти" [6, с. 459-460] дається в Посланні апостола Павла до Филип'ян, у якому він, зокрема, наголошує, що суть *ταπεινοφροσύνη* полягає у здатності "мати один одного за більшого від себе" (Флп. 2:3). Іменники *ταπεινοφροσύνη* і *ταπεινώσις* походять від прикметника *ταπεινός*, що позначає у Новому Завіті, як правило, людину, що кориться Божій волі, або вважає себе менш вартісною, ніж інші люди.

У період раннього християнства та патристики смирення осмислюється як одна з головних чеснот християнина, особливо ченця-аскета. *Смирений* стає синонімом слів *праведний, святий, непахатий, негордовитий, незарозумілий* і асоціюється з внутрішньою боротьбою, упокоренням своїх бажань та відкиненням амбіцій і високих думок про себе. Як було виявлено в результаті дослідження, саме в такому значенні *смирений* та інші похідні слова вживаються в українському релігійному медіадискурсі. Проілюструємо цей висновок детальніше.

Було встановлено, що смирення у статтях релігійної тематики досліджуваних інтернет-ресурсів значною мірою концептуалізується як чернеча чеснота, а тому можна зустріти поєднання прикметника *смирений* з іменниками *послушник, старець*, іменника *смирення* з прикметниками *християнський, чернечий, духовний*. Аскетичному розумінню смирення відповідають наступні слововживання в релігійному медіадискурсі: *смирення плоті і плекання духу* (ДТ, 4.04.2003), *тримати в смиренні своє тіло і приборкувати пристрасті* (ДТ, 4.04.2003), *духовне і тілесне смирення* (ДТ, 4.04.2003), *смирення людських бажань* (ДТ, 5.03.2004). *Смирення* синтагматично поєднується з іншими назвами головних християнських чеснот, наприклад: *смирення і терпіння* (ДТ, 24.07.2015), *смирення, покора, терпеливість, сумління служіння* (ДТ, 21.04.2017), *смирenna віра і життя по любові* (УП, 6.01.2010), *смирення і милосердя* (УТ, 4.04.2013), *смирення і покаяння* (ГУ, 15.03.2017), *любов і смирення* (ГУ, 24.06.2016), *християнське смирення, благочестя і любов* (ГУ, 16.11.2015). Отже, варто констатувати, що в релігійному медіадискурсі зберігається традиційне християнське уявлення про смирення, яке набуває винятково позитивної оцінки з огляду на євангельські ідеали.

Натомість у політичному медіадискурсі, на відміну від релігійного, "лексеми смирення" набувають амбівалентної оцінної семантики. Якщо в релігійному дискурсі смирення концептуалізується як одна з головних християнських чеснот, то в політичному дискурсі – почасти набуває негативних

.....

конотацій. *Смирення* неодноразово стає синонімом слів *слабкість*, *рабська покірність*, *безхребетність* та ін. Іншими словами, у політичному медіадискурсі вербалізується уявлення про те, що смирення не належить до чеснот лідера, політика у демократичному суспільстві.

В результаті аналізу було встановлено, що лексеми *смирений* та деривати актуалізують у політичному медіадискурсі наступні семи, які радше набувають негативної оцінки:

1) смиренний як "добровільний", "той, що не опирається", "той, що підкоряється без боротьби":

- ***І смиренне залишення своїх посад*** вищим керівництвом збройних сил Єгипту свідчить тільки про те, що генералам уже не доводиться розраховувати на відданість самої армії (ДТ, В. Нанінець "Генеральські чистки по-єгипетськи", 17.08.2012);

- ***Зі смиренністю прийміть нову дійсність***, вірте, що в житті будуть ще світлі дні (ДТ, М. Кириленко "Позитивний настрій", 26.01.2012).

2) смиренний як "безсилий", "безвольний", "безхребетний":

- ***Парламенту з переважною більшістю регіоналів уже давно відведено роль статиста, який смиренно затверджує проекти*** (ДТ, В. Самар "Ожеледь", 20.01.2012);

- ***Чому російські інтелектуали - представники еліти та інтелігенції-це ковтають? Чому смиренно чекають своєї долі?*** (УТ, "Моніторинг Runet", 3.06.2013);

- ***Смирений і слабкий мер*** сьогодні влаштовує всіх: президента, губернатора, тих, хто робить великий бізнес на комунальних ресурсах, і тих, хто мітить у крісло градоначальника (ДТ, Н. Перстньова "Звіряча мишача метушня", 19.04.2013).

Показовим є синтагматична сполучуваність лексеми *смирений*, яка в наведеному прикладі поєднується з лексемою *слабкий*, що свідчить про набуття нею негативної оцінки. Отже, в даному контексті смиренний мер – це не носій християнського

ідеалу, а поступлива людина, політик-маріонетка, яким можна керувати, як заманеться.

3) смиренний як "покірний", "безправний":

• *Дівчаткам у Саудівській Аравії з раннього дитинства прищеплюють думку про їхню неповноцінність, привчають до смиренності, покірності* (ДТ, К. Соколова "Жінкам Саудівської Аравії урвався терпець", 9.03.2012).

Як бачимо з вищенаведеного прикладу, смиренність ототожнюється з покірністю та асоціюється з такими негативними рисами, як "неповноцінність". Відтак, смирення інтерпретується як результат неповноправності та дискримінації у суспільстві.

4) смиренний як "інертний", "бездіяльний":

• *Докладає зусиль і церква, наголошуючи, що російський народ — мученик, найтерплячіший і найбільш смиренний з усіх народів, що хоче нести їм добро і "справжню духовність". Це свідчить про те, що інертна свідомість визначає політику й економіку інертної держави, що суспільство є інерційним, що має місце інволюція, яка суперечить необхідності модернізації* (ДТ, Т. Орлова "Руїна починається в головах: ментальні причини російської бідності", 20.05.2016).

Також були виявлені контексти, у яких смирення набуває негативних сем "зовнішня праведність", "несправжнє смирення на словах". Тут можна углядіти християнські витоки, зокрема, євангельське зображення лицемірної праведності фарисеїв. Такий узус "слів смирення" є засобом дискредитації тих, хто вдає його у своїй личині, особливо гострої критики зазнають ієрархи, що проповідують смирення і відмову від земної розкоші, проте у житті діють інакше, наприклад:

• *Адже, попри риторiku про необхідність любові і смирення, більшість сучасних релігійних діячів України і Росії на практиці виявляють зовсім інші, категорично протилежні, риси* (ДТ, С. Кабачинська "Основне — не їжте одне одного!", 11.07.2014);

• *Погляньте на РПЦ, чії клірики в провінційних парафіях не можуть звести кінці з кінцями і допомогти в цьому своїм*

парафіянам, тоді як їхні "елітарні" колеги **"смиренно приймають подарунки"** вартістю в сотні тисяч доларів і так само смиренно в них хизуються (ДТ, К. Щоткіна "Відмитою мздою не відмиєш душу", 15.11.2013);

- *Російський мазохізм чарівний у своїй стабільності й тій гордості, з якою багато століть видає себе за **християнське смирення*** (УТ, К. Барабаш "Млявий Юрійів день", 10.02.2011).

Часом "лексеми смирення" набувають іронічних відтінків у семантиці з огляду на те, що смиренність виражає результат примусового упокорення (пор. *смирятися когось*, що, по суті, значить "знущатися над кимсь", "принижувати", "позбавляти прав"), а не кропітку роботу над власним его та відмову від гордовитих амбіцій, наприклад:

- *Мішок на голові й зв'язані за спиною руки допомагають ближньому (з протилежного табору) досягти **смиренності** ліпше за будь-яку проповідь* (ДТ, Є. Шибалов "Хроніки хаосу", 16.05.2014).

Незважаючи на цілу палітру негативних оцінних значень, які отримує *смирення* в політичному медіадискурсі, зустрічаються випадки позитивної маркованості розглядуваної лексеми. Зокрема, *смирення* навпаки асоціюється з великою силою духу та адекватним сприйняттям дійсності, що мають бути притаманні справжнім лідерам, а не з безсиллям, слабкістю і рабською покорою, як було наведено вище. Наведемо приклади:

- *Визнання власних помилок — прерогатива сильних, а **смиренність** — доля не менш ніж пророків* (ДТ, С. Балашов "Партія в російські шашки на "великій шахівниці"", 18.05.2012).

- *За словами бізнесгуру Джима Коллінза, лідерам "н'ятого рівня" водночас притаманні лють лева й **смиренність** ягняти* (В, В. Саламатов "Від часткових теорій до цілісної культури лідерства", 11.2013).

В обох випадках присутні християнські образи: або пророка, який з глибини смирення перед Богом може провіщати волю Божу та з незламною силою викривати суспільні вади, або й навіть Христа, який у смиренні, будучи Богом, йде на смерть, як ягня.

Смирення набуває позитивної оцінки, коли йдеться про стримування надмірних амбіцій, упокорення політичних апетитів та кар'єризму, усвідомлення неадекватної оцінки своїх можливостей (як в особистісних стосунках, так і в міждержавних відносинах), наприклад:

• *Смирення і визнання зарозумілості в минулому може допомогти* (ДТ, "Ера "пост-правди", 9.09.2016);

• *Він був дуже щедрий, смиренний. Тоді як вороги поширювали чутки, нібито він — претензійний. Він був шляхетний, надзвичайно гречний, ніби людина з минулого сторіччя* (ДТ, З. Вітошинська "Лифар: той, хто танцював на вулкані", 30.06.2006).

Отже, підсумовуючи вище сказане, варто зазначити, що християнська цінність смирення має неоднозначну оцінку в сучасному медіадискурсі. Слова смирення вживаються здебільшого з негативними конотаціями в політичних медійних текстах. Як було проілюстровано, лексема *смиренний* набуває значень "слабкий", "інертний", "бездіяльний", "безхребетний", "безправний", "той, що не чинить опору". Також у політичному медіадискурсі вербалізуються уявлення про "зовнішнє/несправжнє смирення". Позитивної оцінки набуває лексема смирення тоді, коли актуалізує значення "адекватна самооцінка", "стримування амбіцій", "відсутність зарозумілості".

ЛІТЕРАТУРА

1. Добко Т. Феноменологія смирення / Т. Добко // Гуманітарні студії. – Київ : КНУ ім. Т. Шевченка, 2013. – Вип. 20. – С. 52-62.

2. Коноваленко Т.Г. Смирение как ключевой концепт православной языковой картины мира / Т.Г. Коноваленко // Филологические науки. Вопросы теории и практики. – Тамбов : Грамота, 2014. – № 7. – Ч. 2. – С. 101-104.

3. Коренева Ю.В. Семантика смирения в агиографическом тексте: историко-лексикографический аспект / Ю.В. Коренева // Лингвистика. Вестник Нижегородского университета им. Н.И. Лобачевского. – 2010. – № 4 (2). – С. 560-563.

4. Коч Н. Ориентационная метафора "верх/низ" и концепт "гордыня/смирение" в христианской лингвокультуре Древней Руси / Н. Коч // Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер. : Лінгвістика. – 2013. – Вип. 18. – С. 106-111.
5. Button M. "A Monkish Kind of Virtue"? For and against Humility / M. Button // Political Theory. – 2005. – Vol. 33 (6). – P. 840-868.
6. Dickson J. Humility as a Social Virtue in the Hebrew Bible? / J. Dickson and B. Rosner // Vetus Testamentum. – 2004. – Vol. 54 (4). – P. 459-479.
7. Driver J. The Virtues of Ignorance / J. Driver // Journal of Philosophy. – 1989. – Vol. 86 (7). – P. 373-384.
8. Driver J. Modesty and Ignorance / J. Driver // Ethics. – 1999. – Vol. 109 (4). – P. 827-834.
9. Flanagan O. Virtue and Ignorance / O. Flanagan // Journal of Philosophy. – 1990. – Vol. 87 (8). – P. 420-428.
10. Green R. Jewish Ethics and the Virtue of Humility / R. Green // The Journal of Religious Ethics. – 1973. – Vol. 1. – P. 53-63;
11. Hare S. The Paradox of Moral Humility / S. Hare // American Philosophical Quarterly. – 1996. – Vol. 33 (2). – P. 235-241.
12. Kellenberger J. Humility / J. Kellenberger // American Philosophical Quarterly. – 2010. – Vol. 47 (4). – P. 321-336.
13. Kupfer J. The Moral Perspective of Humility / J. Kupfer // Pacific Philosophical Quarterly. – 2003. – Vol. 84. – P. 249-269.
14. Nelson D. M. The Virtue of Humility in Judaism: A Critique of Rationalist Hermeneutics / D. M. Nelson // The Journal of Religious Ethics. – 1985. – Vol. 13. – P. 298-311.
15. Richards N. Is Humility a Virtue? / N. Richards // American Philosophical Quarterly. – 1988. – Vol. 25 (3). – P. 253-259.
16. Schueler G. E. Why Is Modesty a Virtue? / G. E. Schueler // Ethics. – 1999. – Vol. 109 (4). – P. 835-841.
17. Snow N. E. Humility / N. E. Snow // Journal of Value Inquiry. – 1995. – Vol. 29. – P. 202-216.
18. Statman D. Modesty, Pride, and Realistic Self-Assessment // Philosophical Quarterly. – 1992. – Vol. 42 (169). – P. 420-438.

ДЖЕРЕЛА

В – журнал "Віче" (<http://www.viche.info>).

ГУ – "Газета по-українськи" (<https://gazeta.ua>).

ДТ – газета "Дзеркало тижня" (<http://dt.ua>).

УП – "Українська Правда" (<http://www.pravda.com.ua>).

УТ – "Український Тиждень" (<http://tyzhden.ua>).

REFERENCES

1. Dobko T. *Phenomenology of humility* [Fenomenologija smyrennja] / T. Dobko // *Gumanitarni studiji*. – Kyjiv : KNU im. T. Shevchenka, 2013. – Vyp. 20. – S. 52–62.
2. Konovalenko T.G. *Humility as a crucial concept of the orthodox language world picture* [Smirenje kak kljuchevoj koncept pravoslavnoj jazykovej kartiny mira] / T.G. Konovalenko // *Filologicheskie nauki. Voprosy teorii i praktiki*. – Tambov : Gramota, 2014. – № 7. – Ch. 2. – S. 101-104.
3. Koreneva J.V. *Semantics of humility in the hagiographical text: historical and lexicographic aspect* [Semantika smirenija v agiograficheskom tekste: istoriko-leksikograficheskij aspekt] / J.V. Koreneva // *Lingvistika. Vestnik Nizhegorodskogo universiteta im. N.I. Lobachevskogo*. – 2010. – № 4 (2). – S. 560-563.
4. Koch N. *The orientation metaphor "up/down" and the concept "pride/humility" in the Christian linguoculture of Ancient Rus* [Orientacionnaja metafora "verh/niz" i koncept "gordynja/smirenje" v hristianskoj lingvokulture Drevnej Rusi] / N. Koch // *Naukovyj visnyk Hersonskogo derzhavnogo universytetu. Ser. : Lingvistyka*. – 2013. – Vyp. 18. – S. 106-111.
5. Button M. *"A Monkish Kind of Virtue"? For and against Humility* / M. Button // *Political Theory*. – 2005. – Vol. 33 (6). – P. 840-868.
6. Dickson J. *Humility as a Social Virtue in the Hebrew Bible?* / J. Dickson and B. Rosner // *Vetus Testamentum*. – 2004. – Vol. 54 (4). – P. 459-479.
7. Driver J. *The Virtues of Ignorance* / J. Driver // *Journal of Philosophy*. – 1989. – Vol. 86 (7). – P. 373-384.
8. Driver J. *Modesty and Ignorance* / J. Driver // *Ethics*. – 1999. – Vol. 109 (4). – P. 827-834.
9. Flanagan O. *Virtue and Ignorance* / O. Flanagan // *Journal of Philosophy*. – 1990. – Vol. 87 (8). – P. 420-428.
10. Green R. *Jewish Ethics and the Virtue of Humility* / R. Green // *The Journal of Religious Ethics*. – 1973. – Vol. 1. – P. 53-63;
11. Hare S. *The Paradox of Moral Humility* / S. Hare // *American Philosophical Quarterly*. – 1996. – Vol. 33 (2). – P. 235-241.
12. Kellenberger J. *Humility* / J. Kellenberger // *American Philosophical Quarterly*. – 2010. – Vol. 47 (4). – P. 321-336.

13. Kupfer J. *The Moral Perspective of Humility* / J. Kupfer // Pacific Philosophical Quarterly. – 2003. – Vol. 84. – P. 249-269.
14. Nelson D. M. *The Virtue of Humility in Judaism: A Critique of Rationalist Hermeneutics* / D. M. Nelson // The Journal of Religious Ethics. – 1985. – Vol. 13. – P. 298-311.
15. Richards N. *Is Humility a Virtue?* / N. Richards // American Philosophical Quarterly. – 1988. – Vol. 25 (3). – P. 253-259.
16. Schueler G. E. *Why Is Modesty a Virtue?* / G.E. Schueler // Ethics. – 1999. – Vol. 109 (4). – P. 835-841.
17. Snow N. E. *Humility* / N. E. Snow // Journal of Value Inquiry. – 1995. – Vol. 29. – P. 202-216.
18. Statman D. *Modesty, Pride, and Realistic Self-Assessment* // Philosophical Quarterly. – 1992. – Vol. 42 (169). – P. 420-438.

RESOURCES

- V – zhurnal "Viche" (<http://www.viche.info>).
- GU – "Gazeta po-ukrajinsky" (<https://gazeta.ua>).
- DT – gazeta "Dzerkalo tyzhnja" (<http://dt.ua>).
- UP – "Ukrajinska Pravda" (<http://www.pravda.com.ua>).
- UT – "Ukrajinskyj Tyzhden" (<http://tyzhden.ua>).

Дата надходження до редакції – 21.04.2017 р.
Дата затвердження редакцією – 16.05.2017 р.

УДК 811.161.2

Сизонов Д.Ю.

МАС-МЕДІА ЯК ДжЕРЕЛО НОВОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ

Анотація. У статті аналізується роль ЗМІ в поповненні активного словника сучасної української мови. В основу дослідження покладено різноманітні українські медіа – друковані, електронні, рекламні. Комплексно розглянуто екстра- та інтралінгвальні характеристики, які впливають на оновлення фразеологічного фонду української мови.